

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **P. L.**
zastoupený Mgr. Miroslavem Kadlecem, advokátem sídlem 741 41
Dubá Zakšín, Zakšín 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2018 č. j. MSK 101669/2018, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 20. 6. 2018 č. j. MMOP 73982/2018 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo změněno v části výroku, přičemž tato změna spočívala v doplnění znaku paragrafu před uvedením příslušného ustanovení zákona o silničním provozu, konkrétně § 18 odst. 4 a ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Žalobce namítal, že správní orgán nevěnoval dostatečnou pozornost zjišťování skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, poukázal na to, že v odůvodnění rozhodnutí na str. 2 správní orgán uvedl, že v čase 15.38 téhož dne přijíždělo ke stanovišti hlídky po silnici č. 57 ve směru jízdy od obce Hradec n. Moravicí osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz, RZ X, kterému byla naměřena okamžitá rychlost 83 km v hodině, ovšem toto tvrzení je v rozporu s listinnými důkazy a výpověďmi svědků. Konkrétně nesouhlasí směr jízdy. Jestliže správní orgán dovodil, že měl spáchat přestupek, pak je nepochybně velice podstatné a hraje zásadní roli, z jakého směru měl přijet do předmětné obce. Další okruh žalobních námitek se týká záměrného kříže radaru. Konstatoval, že podle návodu k obsluze musí být záměrný kříž po celou dobu měření zaměřen na vozidlo. Fotografie však zachycují záměrný kříž, který je umístěn pod měřeným vozidlem a není tedy splněna podmínka jeho umístění po celou dobu měření na vozidle. Skutečnost, že záměrný kříž nebyl umístěn na vozidle lze rovněž rozpoznat i z videozáznamu přestupku, který je rovněž obsahem správního spisu. Lze tak důvodně pochybovat o správnosti funkce radaru. Základním předpokladem pro správné užívání radaru je jeho užití v souladu s právními předpisy, certifikátem, ověřovacím listem a návodem k obsluze a za současného splnění jeho užití k tomu proškolenou osobou. Žalobce dále uvedl, že správní orgán činí závěry na základě ve správním spisu neobsažených podkladů. Poznamenal, že správní orgán na základě jeho námitek týkající se společnosti ATS – TELCOM PRAHA a. s. o tom, že není jasné, na základě jakých skutečností správní orgán kontaktoval tuto právnickou osobou bez jakéhokoli vztahu k řízení. V rozhodnutí bez jakýchkoli podkladů uvedl, že se jedná o distributora radaru. Závěr o tom, že určitá obchodní společnost je distributorem radaru měla být podložena ve správním spise patřičnými důkazy.
2. Další okruh námitek se vztahoval k návodu k obsluze radaru. Žalobce uvedl, že v průběhu správního řízení navrhoval, aby správní orgán provedl důkaz návodem k obsluze, neboť pouze z něho bylo možno zjistit, zda bylo měření radarem provedeno v souladu s příslušnými právními předpisy a je tedy platné. Tento důkaz správní orgán neprovedl. Žalobce dále namítal, že ověřovací list č. 8012-OL-70041-18 z 21. 2. 2018, který je součástí správního spisu nemá náležitosti stanovené vyhl. č. 262/2000 Sb. Žalobce současně specifikoval, jaké náležitosti nesplňuje s tím, že tyto nedostatky způsobují jeho neplatnost. Správnímu orgánu vytkl, že nevěnoval pozornost porušení obsahových náležitostí ověřovacího listu a nedostatky nezjistil. Nelze tedy dovodit, že by radar měl v době provedení měření platný ověřovací list a bylo možno jej považovat za stanovené měřidlo. Výsledky měření za situace, kdy radar neměl platný ověřovací list, lze považovat za neprůkazné a získané v rozporu s právními předpisy. Žalobce žalovanému dále vytkl, že nebyl proveden důkaz Certifikátem o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C006-10 ve znění jeho dodatku. Certifikát je v daném případě relevantním z hlediska toho, že jednak na něj odkazuje kopie ověřovacího listu, jímž správní orgán provedl důkaz a jednak stanoví

vlastnosti a charakteristiky předmětného silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM a popis jeho funkcí. Žalobce uvedl, že v době, kdy došlo k údajnému překročení nejvyšší dovolené rychlosti, neměl radar platný certifikát. Žalobce nesouhlasil se závěrem správního orgánu o nadbytečnosti důkazu certifikátem. Žalobce dále namítal, že s největší pravděpodobností radar nefungoval tak, jak by měl. Poukázal na softwarovou chybu. Došlo k chybnému zadání polohy GPS, jak plyne ze sdělení policie. Správní orgán neměl žádnou informaci o tom, zda označená závada nemohla mít vliv i na vlastní měření a zda radar byl či nebyl funkční. Další okruh námitek se týká vyjádření společnosti ATS – TELCOM PRAHA a.s., uvedl, že lze důvodně pochybovat o způsobilosti uvedené společnosti podat relevantní a skutečně odborné vyjádření k dané věci. Bez vlastního přezkoušení funkce radaru (jak funkce měření, tak i údajů z GPS, a to i ve vzájemné souvislosti) není možno učinit objektivní a relevantní závěr o tom, zda mohla či nemohla být ovlivněna funkce radaru. Jediným subjektem, který by byl oprávněn podat skutečně odborné vyjádření k danému problému, je pouze výrobce radaru. Další skupina námitek se týká osvědčení o tom, že policista M. S., provádějící měření rychlosti, byl oprávněn k ovládání měřiče rychlosti. Žalobce poukázal na to, že osvědčení bylo vydáno v dubnu 2012 a dle informací dostupných ve spisovém materiálu nebylo proškolení policisty po dobu celých 8 let aktualizováno i přes změny software radaru a přes skutečnost, že byl vydán dodatek k návodu k obsluze a doplněk certifikátu. Dle žalobce závěr správního orgánu o tom, že školení se provádí pouze jedenkrát a distributor osvědčení vydává pouze prostřednictvím svých zaměstnanců, nemá žádnou oporu v provedeném dokazování, stejně tak i závěr, že se školení neopakuje, protože se jedná o „získanou dovednost“. Dle žalobce policista M. S. během svého výsledku prokázal neznalost obsluhy radaru, a to tím, že neznal takovou zásadní skutečnost, jako je umístění záměrného kříže mimo měřené vozidlo a důsledky z toho vyplývající. Žalobce dále namítal, že ve sdělení policie se hovoří o záznamu měření ze dne 17. 3. 2017. Jednání, pro které správní orgán s ním zahájil správní řízení, se mělo stát 17. 3. 2018. Poznamenal, že navrhoval proto, aby správní orgán provedl dotaz u policie za účelem vyjasnění obsahu úředního záznamu, čemuž správní orgán s argumentací, s níž nesouhlasí, nevyhověl. Namítal také, že v popisu fotografické dokumentace je uvedeno, že obsahuje „foto radaru s ŘP P. L.“. Fotografická dokumentace však obsahuje fotografie občanského průkazu, nikoli fotografie řidičského průkazu. Tento nedostatek způsobuje pochybnosti o důkladnosti a důslednosti postupu policie při vlastním měření, jakož i při zpracování dokumentace přestupku. Další námítky žalobce se týkaly materiální stránky přestupku. Dle žalobce se správní orgán materiální stránkou přestupku nezabýval řádně, správní orgán se nevypořádal s tím, že policisté, kteří prováděli měření, vypověděli, že na dané komunikaci nebyl v rozhodnou dobu téměř žádný provoz a počasí a viditelnost byly dobré. Dle žalobce měl správní orgán doplnit dokazování k posouzení materiální stránky přestupku. Žalobce dále namítal, že jej správní orgán nepoučil řádně podle § 80 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a odepřel mu také právo na vyjádření se k podkladům rozhodnutí v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu. Co se týče stanovení výše sankce, správní orgán se v rozporu s § 37 písm. f) nezabýval zjišťováním jeho osobních poměrů. Žalobce dále namítal, že správní orgán do spisu zařadil žádost o vyjádření a na ni navazující dopis ATS – TELCOM PRAHA a. s., nicméně dle protokolu o ústním jednání ze dne 6. 6. 2018 správní orgán provedl toliko důkaz vyjádřením ATS – TELCOM PRAHA a.s., důkaz žádostí o vyjádření proveden nebyl. Další skupina námitek se týká řízení před odvolacím orgánem. Žalovanému žalobce vytkl, že nezjišťoval okolnosti svědčící v jeho prospěch, ačkoli vznesl návrhy na dokazování, přičemž tyto

důkazní návrhy správní orgán odmítl. Žalovaný porušil jeho právo na spravedlivý proces, úvahy žalovaného nemají žádnou oporu v provedeném dokazování, žalovaný se neřídil zásadou materiální pravdy, porušil zásadu volného hodnocení důkazů. Pochybil při hodnocení důkazů. Řádně se nezabýval všemi odvolacími námitkami.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal především na to, že žaloba čítající celkem 26 stran textu obsahuje na prvních 23 stranách téměř doslovně citované odvolání, které přirozeně směřovalo proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Vzhledem k tomu, že žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného, který se s odvolacími námitkami v napadeném rozhodnutí vypořádal, žalovaný uvedl, že se k této části žaloby nebude vyjadřovat. Teprve v části označené v žalobě Řízení před odvolacím orgánem, žalobce nejprve uvádí, že s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí, domnívá se, že trpí vadami, pro které by mělo být zrušeno a pod dalšími body shrnuje základní odvolací námitky a obecně namítá, že se žalovaný s jeho námitkami vypořádal pouze částečně, uvádí, že se neztotožňuje s názory žalovaného a shrnuje pak tři základní argumenty. Žalovaný uvedl, že trvá na tom, že na fotografii z rychloměru, která je v elektronické podobě uložena na CD ve spise, je záměrný kříž rychloměru umístěn na měřeném vozidle.
4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Za souhlasu účastníků řízení soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
5. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 17. 3. 2018 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 17. 3. 2018 žalobce jako řidič motorového vozidla Mercedes Benz, RZ X v 15.38.28 hodin v obci Hradec n. Moravicí, část Kajlovec, na silnici I. třídy č. 57, autobusová zastávka U Kapličky, ve směru jízdy Hradec n. Moravicí při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem na 50 km/h. Byla naměřena rychlost 83 km/h, po odečtu odchylky 80 km/h. Rychlost byla měřena laserovým rychloměrem TruCAM. Řidič se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Žalobce se vyjádřil slovem „nesouhlasím“ a oznámení podepsal. Součástí spisu je rovněž úřední záznam policistů ze dne 17. 3. 2018, v němž se konstatuje, že dne 17. 3. 2018 bylo hlídkou OOP PČR Hradec n. Moravicí ve složení prap. M. S. a pprap. T. Č. v obci Hradec n. Moravicí, část Kajlovec, na silnici č. I/57 prováděno měření rychlosti pomocí laserového rychloměru TruCAM LTI 20/20. Stanoviště si hlídka zvolila na autobusové zastávce po pravé straně silnice ve směru na obec Lesní Albrechtice, v blízkosti místní kapličky, přičemž obsluhu radaru prováděl prap. M.S. V 15.38 hodin přijíždělo ke stanovišti hlídky po silnici č. I/57 ze směru od obce Lesní Albrechtice osobní motorové vozidlo, kterému byla naměřena okamžitá rychlost 83 km/h (po odečtu odchylky 80 km/h). Vozidlo bylo následně předepsaným způsobem zastaveno. Hlídka řidiči sdělila, jakého přestupku se dopustil. Řidič P. L. s přestupkem nesouhlasil a z tohoto důvodu bylo na místě sepsáno oznámení o dopravním přestupku, v němž se řidič vyjádřil a následně je podepsal. Řidič P. L. svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.

6. Součástí spisu je záznam o přestupku s obrazovou dokumentací ze dne 17. 3. 2018, z něhož plyne, že 17. 3. 2018 v 15.38.28 hodin byla naměřena rychlost 83 km/h vozidlu tovární značky Mercedes, RZ X. Z fotografie vozidla je zřejmé, že přestupek se stal na pozemní komunikaci a záměrný kříž měřícího zařízení se nacházel uprostřed přední masky motorového vozidla, těsně pod registrační značkou. Rychlost byla měřena laserovým rychloměrem TruCAM, sériové číslo TC 001817. V daném místě byl rychlostní limit 50 km/h. Naměřená rychlost činila 83 km/h, po odpočtu 80 km/h. Zařízení nastavil policista M. S., jméno ID: 10. Z ověřovacího listu č. 8012-OL-70041-18 plyne, že silniční laserový rychloměr LTI 20/20 TruCAM, kterým bylo měření prováděno, byl ověřen s platností do 20. 2. 2019. Podle osvědčení č. 1212790019/287 policista M. S. provádějící měření rychlosti, byl oprávněn k ovládání předmětného měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM. Na doložené dokumentaci ve správním spise se nachází pohled na tři úřední značky nalepené na silničním laserovém rychloměru s přiloženým občanským průkazem řidiče vozidla P. L.
7. Ve spise se nachází sdělení Policie ČR o tom, že došlo v záznamu měření k chybnému zadání polohy GPS. Správní orgán následně proto požádal společnost ATS – TELCOM PRAHA a.s. o vyjádření k záznamu z měření rychlosti s dotazem, zda tato chyba může mít vliv na celkový výsledek měření. Ve vyjádření označené společnosti s datem 24. 4. 2018 je uvedeno, že měření laserovým rychloměrem typu LTI 20/20 TruCAM je založeno na principu měření rozdílů vzdáleností v definovaných časových intervalech a k tomu slouží laserová hlavička. Jeden z dalších modulů obsažených v rychloměru je i modul GPS pro výpočet souřadnic rychloměru v okamžiku měření. Tento modul je naprosto nezávislý na laserové hlavičce a nemá žádný vliv na vyhodnocování rychlosti měřeného vozidla. Dokonce jedna z možností je GPS modul úplně vypnout a výpočet souřadnic vůbec nepoužívat. Spolehlivost GPS systému není v našich podmínkách příliš vysoká. Přesnost výpočtu souřadnic je dána počtem satelitů, které jsou dostupné. V našich podmínkách to bývají, tři, čtyři nebo pět satelitů. Pro výpočet souřadnic musí být přístupné minimální tři satelity. V některých případech se však kvůli překážkám ve výhledu na oblohu (stromy, vysoké budovy atd.), může stát, že nejsou přiřazeny žádné souřadnice. Zobrazená naměřená rychlost je i v takovém případě správná.
8. Ve spise je rovněž výpis z evidenční karty řidiče.
9. 7. 5. 2018 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o předmětném přestupku a současně jej předvolal k ústnímu jednání na 6. 6. 2018. K jednání byli předvoláni rovněž svědci – policisté prap. M. S. a pprap. T. Č. Z protokolu o ústním jednání ze dne 6. 6. 2018 se podává, že jednání byl přítomen zástupce žalobce advokát Mgr. M. K., který sdělil, že si žalobce není vědom spáchání přestupku a cítí se nevinný. Správní orgán provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, úředním záznamem policie, fotodokumentací, obrazovým záznamem přestupku, který je rovněž uložen na CD nosiči, kopií ověřovacího listu, osvědčením, výpisem z evidenční karty řidiče, vyjádřením ATS – TELCOM PRAHA a. s. a situačním plánkem místa měření. Zmocněnec žalobce správnímu orgánu předložil písemné vyjádření žalobce.
10. U jednání 6. 6. 2018 správní orgán provedl rovněž důkazy výpověďmi svědků M. S. a T. Č. Svědek M. S. vypověděl, že 17. 3. 2018 spolu s kolegou Č. prováděli měření rychlosti v obci Kajlovec. Stanoviště měli na konci autobusové zastávky na silnici I/57. Měřili laserovým rychloměrem TruCAM LTI 20/20. Svědek prováděl obsluhu radaru. Před samotným měřením zkontrolovali dopravní značení, začátek a konec obce, které bylo v pořádku.

Měřili ze směru od Albrechtic. Vozidlo zaměřili a naměřili hodnotu přes 80 km/h. Vozidlo následně zastavil kolega naproti jejich stanoviště. Řidič chtěl vidět záznam z radaru. Záznam mu předložili. Řidič s přestupkem nesouhlasil a věc chtěl řešit oznámením a následným správním řízením. Na místě svědek sepsal oznámení o přestupku. Svědek při měření držel rychloměr v ruce. Na otázku zástupce žalobce, zda byl proškolen na daný radar a kdy, svědek odpověděl, že školení absolvoval, ale již si nepamatuje, kdy přesně to bylo. Odkázal na osvědčení. Na dotaz zmocněnce, zda se konají nějaká průběžná školení, svědek odpověděl záporně. K dopravní situaci na daném místě svědek uvedl, že si myslí, že nepršelo a nebyl velký provoz. Svědek rovněž uvedl, že to byl on, kdo před samotným měřením nastavil místo měření a podrobně popsal postup před samotným měřením. Neví o tom, že by předmětný přístroj byl někdy v opravě. Probíhá u něj pravidelná kalibrace.

11. Svědek T. Č. vypověděl, že 17. 3. 2018 s kolegou prováděli měření rychlosti v Kajlovci. Místo měření bylo zvoleno u kapličky na autobusové zastávce na silnici I/57. Měřili rychlost vozidel, která přijížděla ve směru od obce Březová na Hradec. Kolega M. S. prováděl měření a nastavení radaru a on zastavoval vozidla. Bylo změřeno vozidlo řízené žalobcem, černý mercedes, SPZ si svědek nepamatoval. Rychlost vozidla byla přes 80 km/h. Řidiči bylo sděleno, jakého přestupku se dopustil. Řidič chtěl vidět záznam z radaru, což mu policisté umožnili. Řidič s přestupkem nesouhlasil. Na otázky zmocněnce žalobce, zda byl proškolen z obsluhy radaru, svědek odpověděl kladně. Předmětný radar ovšem ten den neobsluhoval. Záměrný kříž musí být na vozidle v případě změření. Na otázku, kdo určil správnou polohu GPS, svědek odpověděl, že souřadnice se nenastavují. Obsluha zadává místo měření. Na dotaz, jak jeho kolega postupoval před samotným měřením, odpověděl, že prováděl nastavení radaru na místě, provádí se to před každým měřením. Musí zaostřit, nastavit clonu a vzdálenost, na kterou se měří. Svědek neví o tom, že by byl přístroj v minulosti v poruše.
12. Na závěr ústního jednání správní orgán prohlásil, že tímto je dokazování ukončeno a přítomnému zástupci žalobce bylo dáno poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům. Zástupce žalobce odkázal na písemné vyjádření a současně požádal o lhůtu 14 dnů k doplnění vyjádření k podkladům shromážděných ve spise. Před vydáním rozhodnutí správní orgán I. stupně správní spis o žádné další podklady již nedoplňoval. Na tomto místě krajský soud činí závěr, že k namítanému porušení § 36 odst. 3 správního řádu nedošlo. Námitka žalobce, že mu bylo odepřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je v rozporu s výše citovaným obsahem správního spisu.
13. Magistrát města Opavy rozhodnutím ze dne 20. 6. 2018 č. j. MMOP 73982/2018 žalobce uznal vinným tím, že 17. 3. 2018 v čase 15.38.28 hodin v obci Hradec n. Moravicí, část Kajlovec, na silnici I. třídy č. 57, v úseku této silnice ve vzdálenosti 132,9 m od zastávky BUS „U Kapličky“ (naproti domu č. 96), ve směru jízdy od obce Lesní Albrechtice na obec Hradec n. Moravicí, při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Mercedes Benz, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem na 50 km/h nejméně o 30 km/h, neboť prokazatelně nejnižší hodnota jeho rychlosti činila 80 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, a proto mu podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 2 800 Kč. Rovněž mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

14. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaný správní spis o žádné podklady nedoplňoval. Ani žalovaný se tak nedopustil namítaného porušení § 36 odst. 3 správního řádu.
15. Podle ust. § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
16. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
17. Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
18. Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
19. Podle ust. § 52 správního řádu, účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
20. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.
21. Krajský soud předně konstatuje, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jeden celek.
22. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou řádně odůvodněna, oba správní orgány v nich reagovaly na žalobcovy námitky a své skutkové a právní závěry srozumitelně a pečlivě odůvodnily. Žalovaný na odvolací námitky reagoval dostatečně podrobně v rozhodnutí o odvolání, jeho argumentace je přesvědčivá, a proto lze v podrobnostech na ni zcela odkázat, aniž by bylo nutné ji opakovat. Krajský soud se se závěry správních orgánů zcela ztotožňuje.
23. Měření rychlosti prováděl a fotodokumentaci i videozáznam pořídil k tomu oprávněný policista pan M. S., který byl k měření laserovým měřičem LTI 20/20 TruCAM proškolen, jak vyplývá z osvědčení č. 1212790019/287. Fotodokumentace i videozáznam tak byly získány zákonným způsobem a k tomu oprávněnou osobou. Konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu zastává názor, že ani případná absence osvědčení o proškolení policistů bez dalšího neznámá, že by měření proběhlo nezákonně. „Správní soud ve správním soudnictví přezkoumává zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a nikoliv, zda policisté splňují předpoklady pro výkon jednotlivých funkcí“ (viz rozsudek ze dne 3. 3. 2011 č. j. 7 As 18/2011-54 nebo rozsudek ze dne 24. 10. 2013 č. j. 5 As 110/2012-26). V projednávané věci je pak zjevné, že měření prováděl příslušník Policie ČR, jehož každodenní pracovní náplní je též měření rychlosti vozidel, přičemž ve správním řízení

nevyšla najevo žádná relevantní skutečnost, která by odůvodňovala relevantní pochybnosti o schopnosti policisty měření provést.

24. Z fotodokumentace, ověřovacího listu č. 8012-OL-70041-18 zcela zřetelně vyplývá, že měření rychlosti žalobcova vozidla bylo provedeno silničním laserovým rychloměrem výrobního čísla (sériové číslo) TC001817, který byl ověřen Českým metrologickým institutem s platností ověření do 20. 2. 2019, a měření tímto přístrojem prováděl policista k tomu proškolený. Ověření provedené Českým metrologickým institutem potvrzuje, že daný laserový rychloměr má požadované metrologické vlastnosti, jinými slovy řečeno, měří správně. To ostatně vyplynulo i z pořízené fotodokumentace, neboť v případě chyb v měření, by rychloměr rychlost neměřil a místo toho by se objevilo chybové hlášení. Krajský soud v daných souvislostech odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 3 As 82/2012-27. V něm Nejvyšší správní soud odkazem na odborné vyjádření společnosti ATS – TELCOM PRAHA a. s. ve vztahu ke shodnému typu měřiče rychlosti TruCAM LTI 20/20 (v němž bylo uvedeno, že celý systém měření je založen na požadavku zajištění toho, aby naměřená hodnota nemohla být zkreslena žádnými vnějšími vlivy a v případě, že došlo ke změření rychlosti, nebylo měření ovlivněno žádnými dalšími vnějšími vlivy a hodnota odpovídá skutečnosti), dovodil, že pokud by došlo k chybě při měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji přístroji by se objevila zpráva o chybě měření, konec citace. K žalobním námitkám žalobce zpochybňujícím správnost měření krajský soud rovněž poznamenává, že z fotodokumentace obsažené ve správním spise je patrné, že záměrný kříž byl zobrazen na přední spodní části vozidla, což dostatečně prokazuje zaměření vozidla žalobce. Krajský soud nenalézá žádný rozumný důvod pro pochybnosti o správnosti měření. Chybný údaj o GPS souřadnicích nemá na správnost měření rovněž vliv, neboť GPS určuje polohu na základě měření tranzitního času od 3 až 5 satelitů, zatímco rychlost vozidla je měřena laserovým paprskem. Modul GPS pro výpočet souřadnic je naprosto nezávislý na laserové hlavici a nemá žádný vliv na vyhodnocování rychlosti měřeného vozidla, jak vyplývá z vyjádření ATS – TELCOM PRAHA a. s. ze dne 24. 4. 2018. Jedná se tedy o údaje získávané různým způsobem, kdy z nesprávnosti jednoho nelze dovozovat nesprávnost druhého. Z označeného vyjádření se rovněž podává, že údaj o místě měření má povahu toliko dodatečné informace. Žalobci se nepodařilo fungování rychloměru při měření rychlosti, resp. správnost rychlosti naměřené vozidlu zpochybnit, když jeho tvrzení byla buď v rovině hypotéz, nebo takového charakteru, že z nich nebylo možné chybnost měření dovodit.
25. Podle § 50 správního řádu jsou důkazy pouze jedním z možných podkladů pro vydání rozhodnutí. Správní orgán tedy může vyjít i z listin, kterými neprovedl důkaz, pokud ovšem před vydáním rozhodnutí dal účastníkovi možnost se k nim vyjádřit. Takto správní orgán I. stupně postupoval. Jak již výše uvedeno, žalobci byla dána možnost se ke všem podkladům ve spise vyjádřit, poučen o tom byl u jednání. Takže v tomto směru nebyl nikterak zkrácen na svých právech.
26. Krajský soud uzavírá, že v posuzované věci správní orgány dostaly své povinnosti zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Správní spis obsahuje dostatek podkladů ke zjištění skutečností odpovídajících skutkové podstatě předmětného přestupku a důkazní prostředky tvoří uzavřený celek. Ze správního spisu plynou jasné důkazy, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem na 50 km/h nejméně o 30 km/h, neboť prokazatelně nejnižší hodnota jeho

rychlosti činila 80 km/h. Za situace, kdy správní orgány neměly žádné důvodné pochybnosti o skutkových zjištěních a jejím právním posouzení, nebyly povinny provádět další důkazy. Proto i soud dospěl k závěru, že není nutné dokazování spáchání přestupku žalobcem doplňovat.

27. K námitce ohledně materiální stránky přestupku soud zdůrazňuje, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45). Samotné stanovení formálních znaků přestupku tedy v sobě nese v běžně se vyskytujících případech i stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší, než nepatrný. Z kontextu odůvodnění rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že bylo dovozeno porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, a to porušení zájmů na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti ve výši zjištěné v tomto případě nejméně o 30 km/h bezpochyby porušuje chráněný zájem společnosti a materiální znak přestupku tak naplňuje. O tom, že minimální zákonem požadovaná míra společenské nebezpečnosti byla v daném případě zcela zjevně naplněna, proto není pochyb a nebylo toto nutno detailněji zkoumat. V podrobnostech soud odkazuje na závěry správních orgánů, s nimiž se ztotožňuje.
28. Krajský soud uzavírá, že správní orgány se dostatečně v odůvodnění rozhodnutí vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, rozhodnutí jsou přezkoumatelná. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
29. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31.10.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková

Shodu s prvopisem potvrzuje

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje